

[Rytter.]

Spørgsmaalet er, om Apparatet er i Orden, saa at man, naar vi nærmer os Politistaten, kan benytte det. Det, der for mig staaer som det vederstyggeligste i en Politistat, er det, at man kan gribe ind, uden at de Personer, som det angaar, aner noget om, at det sker. De kan i god Tro have talt sammen Dag efter Dag, og senere viser det sig saa, at der findes et Dossier over, hvem de har ringet til, og hvad de har sagt. At det ikke er sket, spiller ingen Rolle; den Dag man vil have det, kan det ske, ja, allerede i Dag kan det ske. Den højtærede Minister vil ikke benægte, at denne Fuldmagt er saa vidtrækkende, at en af disse højtstaaende Embedsmænd kan lade alle Bladredaktioner i Danmark aflytte i Dag. Man siger: Det gør de jo ikke. Nej vel, jeg tror det heller ikke, men Apparatet er der, saa at det kan ske, naar det skal være.

Vi ved alle, at Ejendomsretten, som jeg før nævnte, er ukrænkelig, men vi ved ogsaa, at der er store Huller i den med Hensyn til Erstatningsretten. Her er der imidlertid Tale om et Gode, der betyder endnu mere, nemlig Hjemmet, Husfreden, Privatlivets Fred; det er den Fred, man her angriber, selvfølgelig ikke paa den Maade, at det sker bevidst, og ikke saaledes, at man i Dag gaar for vidt, men man kan gøre det naar som helst. Den Fuldmagt, som er givet Politiet over for Selskaberne, maa Befolkningen holde sig til; de indre Ordninger mellem Politiet og Justitsministeren interesserer ingen, det er indre Anliggender. Det, vi spørger om, er Befolkningens Ret her, og den har ingen.

Dernæst er det et mærkeligt Slag, man retter mod Domstolene — jeg har tit kæmpet med den højtærede Justitsminister om lignende Spørgsmaal. Man sætter her Domstolene i en mærkværdig Situation. Naar der foreligger Sager, som kan taale Dagens Lys, gaar man til Domstolene og indhenter deres Afgørelse, men kommer der en Situation, hvor man vil have, at noget skal ske hemmeligt, ja, saa kan det ske hemmeligt uden om Domstolene. Domstolene kommer med andre Ord i den Situation, at nægter de en Retskendelse, kan Politiet foretage den paa-gældende Handling uden Retskendelse i de Tilfælde, som omhandles i Instruksen. Sagen er altsaa ogsaa farlig, set i Forhold til Domstolene, idet den kan bibringe dem det Indtryk, at deres Afgørelse strengt taget er overflødig.

Formanden: Maa jeg spørge, om det ærede Medlem er nær ved Afslutningen af sin Tale?

Rytter: Ja, jeg er lige ved Afslutningen.

Hvis man kan gribe ind her, kan man som nævnt lige saa godt gribe ind over for Postvæsenet. Derfor forekommer det mig, at vi maa protestere imod det, som her er sket, imod Indgreb over for de almindelige grundlovmæssige Rettigheder med Hensyn til den personlige Frihed, Breve, Telegrammer og Hjemmenes Fred. De maa beskyttes, og det bliver de ikke ved den Instruks, som her er udfærdiget.

Formanden: Jeg skal her afbryde Forhandlingen om denne Sag.

Tingets næste Møde afholdes i Dag Kl. 13³⁰ med følgende Dagsorden:

Eventuelt: Tredie Behandling af:

Forslag til Danmarks Riges Grundlov.

Mødet hævet Kl. 12³⁰.

64de Møde.

Torsdag den 9. Marts Kl. 13³⁰.

Formanden: Udvalget angaaende Forslag til Lov om Valg til Rigsdagen m. v. har afgivet Betænkning over nævnte Lovforslag. Eksemplarer vil blive omdelt.

Udvalget angaaende Forslag til Lov om Voldgift i Tvistigheder angaaende Handel med Husdyr har afgivet Betænkning over nævnte Lovforslag. Eksemplarer vil blive omdelt.

Den paa Dagsordenen opførte Sag kan ikke uden Tingets Samtykke behandles i dette Møde, men hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Op-hold). Det er givet.